

UVÁDĚNÍ MEZI DOSPĚLÉ

MEZNÍKY

V životě jsou různé důležité mezníky: narození - a smrt ... svatba jako začátek manželství - a smrt jako jeho konec ... narození dítěte jako jeho příchod do rodiny - a opuštění rodičů, když dítě založí novou rodinu ... my křesťané známe znovuzrození skrze křty ... známe uvádění do služby skrze vzkládání rukou ... z dalších věcí je to např. nástup do školy - a ukončení vzdělání ... vstup do zaměstnání - a ukončení zaměstnání ...

- Všechno má jasné, všem známé, názorné započítání (iniciaci) a ukončení – pak se jasně se ví, kdo je ženatý, kdo patří do rodiny, kdo chodí do školy, kdo je pokřtěný, kdo je starší či diákon, ...

Když nějakému stavu chybí iniciace, je to velmi matoucí a špatné.

- Ani před Bohem neexistují věci bez jasné iniciace, bez zjevného podnětu: křesťanem se člověk stává křtem ... manželství je uzavřeno svatbou ... starší sboru jsou uváděni do služby skrze vzkládání rukou, ...
  - Například soužití, na hromádce, bez svatby, není před Bohem, ani před lidmi manželstvím a spadá do oblasti smilstva. Když v Izraeli někdo začal žít na hromádce – museli se podle Zákona ti lidé vzít – dokonce s podmínkou, že takové manželství nelze za žádných okolností rozvést. (Když si to někdo něco bere bez správného započítání – už to nezbaví.)

V postmoderní kultuře začíná mnoho věcí chybět – lidé si svévolně berou různé věci bez správného započítání – a svévolně je i končí – a to se v mnoha věcech objevuje i v církvi ...

JEDEN DŮLEŽITÝ MEZNÍK DNES CHYBÍ

Když mluvíme o správné iniciaci do různých stavů v životě, pak jedna věc v naší kultuře zoufale chybí – i když všechny staré kultury a tradice včetně židů, katolíků a protestantů to mají: **uvvedení lidí do dospělosti**.

- Chybí nám jednoznačné a zjevné vyjádření toho, kdy se člověk stává dospělým – lépe řečeno: kdy se člověk stává součástí dospělého světa.
- Chybí nám to i v církvi:
  - ⊕ Všimli jste si (když jsme měli ve sboru různé oddělení mládeže), jak se nejmenší těšili, až budou mít ten správný věk a budou moci přejít do dorostu? A jak se dorostenci těšili do mládeže? Ale co mládež – čím to končí?
    - Od nejmenších až po mládež to všechno mělo naprosto jasná pravidla – ale pak to najednou končí do ztracena.
    - Je to skutečný problém – v některých sborech mají i 35-ti leté „mládežníky“, kteří se nedokáží zařadit.

MEZISTAV

? Co se děje s lidmi, když dorůstají:

- V určitém věku celkem rychle přestanou být dětmi: už si tolik nehrají s hračkami ... už je tolik nenajdete mezi malými dětmi, chtějí být tam, kde dospělí o něčem mluví ... jsou tak velcí, že jim hledíte do očí, nebo se na ně dokonce musíte dívat směrem nahoru ... mají hlubší myšlenky a vlastní názory ...
- ▶ **Mladí sami v určitém věku začnou vnímat, že ten dětský svět už mají za sebou.**
- ▶ **Ale dospělý svět je ještě nepřijal (ještě nikdo jasně nevyjádřil: „od této chvíle tě bereme mezi dospělé“).**
- A tak mladý člověk už opustil dětský svět, potřebuje být nějakým společenstvím přijatý a respektovaný. Ale dospělý svět ho ještě nebere. Nebo ho sice bere, ale velmi nejasně a nejednotně: někdo už s ním jedná jako s dospělým, jiný ještě jako s děckem. A nikdo jasně neřekne: „Pojď, teď patříš mezi nás, my tě od této chvíle bereme vážně a přijímáme do našich záležitostí.“
- ⊕ Schválně řekněte, kdy jste začali vnímat Katku jako dospělého člověka? ... Po svatbě? ... Nebo až se jí narodilo dítě? ... Už měli dávno po svatbě a ještě pořád byli víc s mládeží než se sborem ...

Mladí lidé se dnes v dospívání ocitají ve velmi nejasné pozici.

- Četl jsem jednu studii, která srovnávala židovský a protestantský způsob uvádění dětí mezi dospělé. A mimo jiné jsem musel plně souhlasit s tím, že to je vážný problém:
  - Člověk již opustil dětský svět a do dospělého ještě není přijatý. Potřebuje mít někde společenství, být někde přijímán a respektován a to je hlavní důvod, proč si mladí lidé hledají party, a proč vznikají mezigenerační propasti.
  - Vidím to i v církvi – kdy se mladí potulují sami, vytvářejí si alternativu vůči sboru, nemají úctu ke starším generacím ...
- ☹ V našem sboru jsem se nejprve snažil nabádat dospělé, aby větší děti brali vážně a mezi sebe – ale moc to nefungovalo. Dospělí dál vnímali mladé v první řadě jako děti svých rodičů a přistupovali k nim skrz rodiče.
- ☹ Potom jsem se snažil povzbuzovat mladé, aby vyšli mezi dospělé – ale neuvědomil jsem si, že to pro ně je problém, protože se necítí být součástí jejich světa.
- Dnes vidíme, že problém je hlavně v tom, že jsme nikdy jasně a v nějaký konkrétní okamžik neřekli: „Ten, či ta, od této chvíle plně patří mezi dospělé.“

VLASTNÍ RODIČE

- ☹ V uplynulých letech jsem si na mládeži začal všimnout, že děcka od určitého věku už nejsou dětmi (často přemýšlely hlouběji, než si dospělí a zvláště jejich rodiče mysleli, sdíleli a viděli věci, které již do dětského světa nepatří), uvědomil jsem si, že i jako rodiče potřebují nějaký předěl ve vnímání svých dětí.

Jako rodiče jsme se svými dětmi stále, a proto nedokážeme dobře postřehnout, že děti už překročily tu neviditelnou hranici, kdy už přestaly být dětmi.

- Velké děti se před rodiči chovají setrvačně infantilně (mění hlas, ještě trochu šišljají, a rádi se ještě přitulí...) – a přitom v jiné společnosti se už chovají mnohem dospěleji.
- ☹ Já jsem ve 13 letech doma ještě téměř šišlal, ale venku, pod mostem jsem s klukama kouřil, protože to pro nás symbolizovalo dospělost.
- Jako rodiče jsme někdy nejvíce pozadu ve vnímání vhodného času k uvedení mezi dospělé.

ČÍ JE TO ÚKOL

? Jaké mají mladí lidé možnosti překročit práh dospělosti?

1. Buďto sám drze překročit ten práh dospělosti a snažit se vydobýt si respekt – což bude narážet na autority, bude to znamenat konflikty, trapasy, a bude to vnímáno jako drzost, ...
    - Což je špatně.
  2. Nebo být dál tím hodným a vyčkávat na něco, co nikdy nepřijde a zůstat ušlápnutý někde v koutě ...
    - Což je rovněž špatně.
- **Mladý člověk to vlastně nemá šanci správným způsobem udělat – musí to být záležitost dospělých, kteří mladému pomůžou ten práh překročit.**
  - Když se mladí snaží prosadit a získat respekt, viníme je z revolty ... když jsou naopak ušlápnutí, viníme je z pasivity ... Ale kdo, za tu nevyjasněnost a nejistotu u mladých může? – Dospělí.
  - **Proto uvést mladé mezi dospělé, musí být úkol dospělých.**

? Jaké chceme mít mladé lidi mezi námi ve sboru?

- Silné, zdravé, zodpovědné, pokorné, ...
- Nechceme žádnou mezigenerační propast ... ale pokud možno, kontinuální růst sboru ...

CELÉ SPOLEČENSTVÍ RODINY VÍRY TO POTŘEBUJE

Mladí lidé neví, kdy nám mají přestat říkat strejdo a teto ... neví, kdy mohou začít přistupovat k ostatním dospělým lidem ve společenství jako ke svým sourozencům v Kristu ... dospělí neví, kdy mají zahrnout mladé do svých záležitostí a setkávání (např. mužské duchovní soustředění) ... dospělí neví ke komu z mladých lidí už přistupovat rovně, bez toho, aby museli vše projednávat skrz rodiče ... bylo by taky skvělé, kdyby se mladí

mohli do všeho zapojit (rádi bychom je slyšeli sloužit slovem, modlitbou, duchovními dary) - ale to moc nepůjde, dokud se budou cítit jako děti (přece „když dospělí mluví, děti šoupou nohama“) ...

PRAKTICKY O UVEDENÍ MEZI DOSPĚLÉ

Zkoumali jsme se staršími, jak se to dělá v židovství, v katolicismu a protestantismu:

- V židovství je to bar micva (pro syny) a bat micva (pro dcery) ...
- Katolíci mají biřmování ...
- Mnozí tradiční protestanté mají confirmaci ...
- Naše pojetí se nejvíce blíží židovskému, kdy děti jsou od narození součástí společenství, jsou vedeny a vyučovány k víře a když dovrší 13 (12) let, stávají se dospělými ... slavnost bar micva je pouze slavností, kde se to jasně vyjádří, na mladého člověka se veřejně vloží plná zodpovědnost za život víry a otec se modlí modlitbu, kde děkuje Hospodinu, že z něj snímá zodpovědnost za život svého syna.

Věk:

- U bar micva a u bat micva je přesně stanovený věk 13 let pro muže a 12 let pro dívky.
- U confirmace je to mezi 13 a 15 rokem.

Nevěděli jsme na staršovstvu, jak to přesně udělat ... a došli jsme k tomu, že na formě tolik nezáleží ... jako na tom, abychom to ve správnou chvíli jednoznačně vyjádřili a potom se podle toho učili chovat ...

- Rozhodli jsme se pro co nejjednodušší formu: vyjádříme 13-ti letým, že patří mezi dospělé ... nazveme je dospělými před sborem a vyzveme sbor, aby je přijal ... vložíme na ně zodpovědnost za jejich další duchovní život ... a vyjádříme, že tuto zodpovědnost již nenesou rodiče ...

CO DNES NEVYJADŘUJEME A CO VYJADŘUJEME

- V tom, co chceme dnes udělat, nejde o plnou tělesnou a mentální dospělost (ta je u každého jiná).
- Nejde o právní dospělost v naší zemi (ta je částečně od 15 a plně od 18 let).
- Neříkáme tím, že mladý dospělý je stejně moudrý a zkušený, jako starší člověk.
- Nerušíme přirozená pravidla úcty ke starším.
- Neříkáme, že člověk přijatý mezi dospělé má přestat poslouchat své rodiče.
- Nejedná se o přijetí do sboru – protože do sboru patří od svého narození (necháváme děti přicházet k Ježíši).

- **Jde hlavně o společenskou dospělost v rámci našeho sboru a církve.**
- Jde o prohlášení za plnoprávné bratry a sestry (měli by nám přestat říkat „strejdo“ a „tétó“, ...)
- Jde o přenesení zodpovědnosti za víru, smýšlení a činy z rodičů na mladé dospělé lidi.
- Jde o sejmutí části zodpovědnosti z rodičů.
- Jde o vložení zodpovědnost žít svatým životem, vzdělávat se a následovat Pána Ježíše.
- Jde o vyjádření možnosti a výzvu hledat, jak se zapojit do budování sboru.
- Jde o to, že sbor bude s prohlášenými za dospělé již jednat jako s dospělými.
- Jde o otevření dveří na všechna setkání a aktivní zapojení se do nich.
- Jde o možnost se vyjadřovat ke sborovým záležitostem (i kriticky).
- Jde o otevření rovného přístupu pro ostatní dospělé k tomuto novému dospělému.

MODLITBA A PROHLÁŠENÍ ...

(ČSP) **Numeri 6:22–27**

22 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: **23** Promluv k Áronovi a jeho synům slovy: Takto budete žehnat synům Izraele. Říkejte jim: **24** Ať ti Hospodin žehná a chrání tě! **25** Ať nad tebou Hospodin rozjasní svou tvář a je ti milostiv! **26** Ať k tobě Hospodin pozvedne svou tvář a zahrne tě pokojem! **27** Budou klást mé jméno na syny Izraele a já jim požehnám.